

ПРОЕКТ

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

Д. ШМИГАЛЬ

„30” квітня 2021 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України
щодо організації діяльності Кабінету Міністрів України та
центрального органу виконавчої влади

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України “Про столицю України — місто-герой Київ” (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 11, ст. 79):

1) частину другу статті 1 доповнити абзацом такого змісту:

“За рішенням Кабінету Міністрів України може бути визначено інше місце розташування центрального органу державної влади.”;

2) пункт 2 частини першої статті 4 після слів “Кабінетом Міністрів України” доповнити словами “, місцем розташування яких визначено місто Київ”.

2. У Законі України “Про центральні органи виконавчої влади” (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 38, ст. 385; 2014 р., № 13, ст. 223; 2016 р., № 4, ст. 43; 2019 р., № 43, ст. 250; 2020 р., № 28, ст. 188):

1) частину третю статті 3 викласти в такій редакції:

“3. Міністерства, інші центральні органи виконавчої влади діють на підставі положень, що затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Вимоги до змісту та структури положення про міністерство та положення про інший центральний орган виконавчої влади встановлюються Кабінетом Міністрів України.”;

2) статтю 4 після частини другої доповнити новою частиною третьою такого змісту:

“3. Місцезнаходженням міністерств, інших центрального органу виконавчої влади є столиця України — місто Київ. Кабінет Міністрів України може прийняти рішення про визначення іншого місцезнаходження

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

Д. ШМИГАЛЬ

“ ”

2021 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України
щодо організації діяльності Кабінету Міністрів України та
центральної влади

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України “Про столицю України — місто-герой Київ” (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 11, ст. 79):

1) частину другу статті 1 доповнити абзацом такого змісту:

“За рішенням Кабінету Міністрів України може бути визначено інше місце розташування центральної влади.”;

2) пункт 2 частини першої статті 4 після слів “Кабінетом Міністрів України” доповнити словами “, місцем розташування яких визначено місто Київ”.

2. У Законі України “Про центральні органи виконавчої влади” (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 38, ст. 385; 2014 р., № 13, ст. 223; 2016 р., № 4, ст. 43; 2019 р., № 43, ст. 250; 2020 р., № 28, ст. 188):

1) частину третю статті 3 викласти в такій редакції:

“3. Міністерства, інші центральні органи виконавчої влади діють на підставі положень, що затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Вимоги до змісту та структури положення про міністерство та положення про інший центральний орган виконавчої влади встановлюються Кабінетом Міністрів України.”;

2) статтю 4 після частини другої доповнити новою частиною третьою такого змісту:

“3. Місцезнаходженням міністерств, інших центральної влади є столиця України — місто Київ. Кабінет Міністрів України може прийняти рішення про визначення іншого місцезнаходження

міністерств, інших центральних органів виконавчої влади з урахуванням особливостей їх функціонування.”.

У зв'язку з цим частини третю і четверту вважати відповідно частинами четвертою і п'ятою;

3) у статті 5:

частину шосту викласти в такій редакції:

“6. Здійснення заходів щодо державної реєстрації міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади як юридичної особи покладається на керівника такого органу або іншу визначену Кабінетом Міністрів України посадову особу.

Державна реєстрація міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади як юридичної особи публічного права здійснюється у триденний строк з дня набрання чинності постановою Верховної Ради України про призначення міністра, актом Кабінету Міністрів України про призначення керівника іншого центрального органу виконавчої влади або про визначення іншої посадової особи для здійснення відповідних реєстраційних заходів.”;

частину сьому доповнити абзацом такого змісту:

“Положення абзацу першого цієї частини діють також у разі, коли міністерству, іншому центральному органу виконавчої влади, що утворюється, передаються повноваження та функції міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади, що продовжує функціонувати, а також у разі, коли міністерству, іншому центральному органу виконавчої влади передаються повноваження та функції міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади без утворення нового міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади.”;

частину восьму викласти в такій редакції:

“8. Актом Кабінету Міністрів України про реорганізацію міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади визначаються правонаступники органу, що реорганізується, до яких переходять повноваження та функції, майно, права та обов'язки такого органу.

Актом Кабінету Міністрів України про ліквідацію міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади визначаються органи виконавчої влади, яким передаються в разі потреби повноваження та функції органу, що ліквідується, та вирішується питання щодо подальшого використання майна такого органу.”;

4) частину третю статті 11 викласти в такій редакції:

“3. Апарат міністерства складається із директоратів та секретаріату.

У структурі апарату міністерства можуть утворюватися також департаменти, управління та інші самостійні структурні підрозділи, а

також вводиться посади, які не входять до складу самостійних структурних підрозділів.

Структуру апарату міністерства затверджує міністр.”;

5) статтю 14 викласти в такій редакції:

“Стаття 14. Консультативні, дорадчі та інші допоміжні органи міністерства

1. Для підготовки рекомендацій щодо виконання завдань міністерства, проведення фахових консультацій з питань його діяльності в міністерстві можуть утворюватися колегія міністерства як консультативно-дорадчий орган, інші постійні або тимчасові консультативні, дорадчі та допоміжні органи.

2. Рішення про утворення чи ліквідацію колегії, інших консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів приймає міністр.

3. Кількісний та персональний склад колегії, інших консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів і положення про них затверджує міністр.”;

6) у частині другій статті 18:

пункт 1 після слів “формування державної політики” доповнити словами “та нормативно-правове регулювання”;

пункт 2 викласти в такій редакції:

“2) погоджує та подає на розгляд Кабінету Міністрів України проекти законів, актів Президента України та Кабінету Міністрів України, розроблені центральними органами виконавчої влади, які здійснюють правоохоронні функції та/або здійснюють нормотворчі повноваження відповідно до закону;”;

пункт 19 виключити;

7) у статті 19:

абзац третій частини другої викласти в такій редакції:

“Кабінет Міністрів України окремим актом визначає граничну кількість заступників керівників центральних органів виконавчої влади.”;

у частині четвертій:

пункт 3 викласти в такій редакції:

“3) вносить на розгляд міністра, який спрямовує та координує діяльність центрального органу виконавчої влади, пропозиції щодо забезпечення формування державної політики та нормативно-правового регулювання у відповідній сфері, за дорученням міністра забезпечує участь представників центрального органу виконавчої влади в розробленні

проектів законів, актів Президента України та Кабінету Міністрів України, наказів відповідного міністерства та подає позицію щодо проектів актів, розробниками яких є інші міністерства;”;

пункт 21 виключити;

8) статтю 22 викласти в такій редакції:

“Стаття 22. Консультативні, дорадчі та інші допоміжні органи
центрального органу виконавчої влади

1. Для підготовки рекомендацій щодо виконання завдань центрального органу виконавчої влади, проведення фахових консультацій з питань його діяльності в центральному органі виконавчої влади можуть утворюватися колегія як консультативно-дорадчий орган, інші постійні або тимчасові консультативні, дорадчі та допоміжні органи.

2. Рішення про утворення чи ліквідацію колегії, інших консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів приймає керівник центрального органу виконавчої влади.

3. Кількісний та персональний склад колегії, інших консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів і положення про них затверджує керівник центрального органу виконавчої влади.”.

3. У Законі України “Про Кабінет Міністрів України” (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 13, ст. 222 із наступними змінами):

1) пункт 3 частини першої статті 2 викласти в такій редакції:

“3) забезпечення проведення державної політики у сферах, визначених у статті 19 цього Закону;”;

2) частину шосту статті 8 доповнити абзацом такого змісту:

“Кандидат на посаду Прем’єр-міністра України виступає на пленарному засіданні Верховної Ради України з основними тезами майбутньої Програми діяльності Кабінету Міністрів України та відповідає на запитання народних депутатів України.”;

3) частину шосту статті 11 після слів “Програми діяльності Кабінету Міністрів України” доповнити словами “, схваленої Верховною Радою України,”;

4) частину третю статті 15 викласти в такій редакції:

“3. Прем’єр-міністр України, відставку якого прийнято Верховною Радою України, продовжує виконувати свої повноваження до початку роботи новосформованого Кабінету Міністрів України та звільняється зі своєї посади з моменту початку роботи новосформованим Кабінетом Міністрів України.”;

5) статтю 19 викласти в такій редакції:

“Стаття 19. Питання компетенції Кабінету Міністрів України

1. Кабінет Міністрів України спрямовує свою діяльність на забезпечення інтересів Українського народу шляхом виконання Конституції та законів України, актів Президента України, Програми діяльності Кабінету Міністрів України, схваленої Верховною Радою України, забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах своєї компетенції та несе відповідальність за результативність та ефективність її впровадження.

2. До компетенції Кабінету Міністрів України відносяться сфери та напрями його діяльності, зокрема:

1) правова політика:

правове регулювання публічної влади;

правове регулювання приватного сектору;

розвиток судочинства, безоплатної правової допомоги, кримінальної юстиції, банкрутства та виконання судових рішень;

міжнародні правові відносини;

питання реєстрації та систематизації законодавства;

правове регулювання прав людини;

2) політика громадського порядку та боротьби із злочинністю:

громадська безпека;

інформаційна безпека;

безпека державного кордону;

міграція та громадянство;

цивільний захист, запобігання виникненню надзвичайних ситуацій та ліквідація їх наслідків;

виявлення, розшук та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів;

3) політика у сфері державних фінансів:

фінансова політика;

бюджетна політика;

податкова та митна політика;

боргова та міжнародна фінансова політика;

державний внутрішній фінансовий контроль;

бухгалтерський облік та аудит;

запобігання та протидія легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

4) економічна політика:

розвиток підприємництва та забезпечення сприятливого інвестиційного клімату;

розвиток економічної конкуренції;

політика управління державною власністю;

публічні закупівлі;

інвестиційна політика;

технічне регулювання;

інноваційна діяльність;

регулювання торгівлі, взаємодія із СОТ та розвиток експорту;

цінова політика;

інтелектуальна власність;

політика у сфері державної допомоги суб'єктам господарювання;

5) праця та зайнятість населення;

6) статистика;

7) розвиток територіальних громад та територій:

державна регіональна політика;

територіальна організація влади, адміністративно-територіальний устрій, розвиток місцевого самоврядування;

будівництво, містобудування, просторове планування територій та архітектура;

технічне регулювання та нормування у будівництві;

забезпечення енергетичної ефективності будівель;

житлово-комунальне господарство;

державна житлова політика;

благоустрій населених пунктів;

поводження з побутовими відходами;

поховання;

державний архітектурно-будівельний контроль та нагляд, контроль житлово-комунального господарства;

8) реінтеграція тимчасово окупованих територій у Донецькій та Луганській областях та тимчасово окупованої території Автономної

Республіки Крим та міста Севастополя (далі — тимчасово окуповані території України):

відновлення та захист прав і свобод громадян України, які проживають на тимчасово окупованих територіях України та прилеглих до них територіях, внутрішньо переміщених осіб, інших осіб, постраждалих внаслідок збройної агресії Російської Федерації, незаконно утримуваних Російською Федерацією, окупаційною адміністрацією Російської Федерації громадян України, вжиття заходів для їх звільнення;

дотримання норм міжнародного гуманітарного права на всій території України;

координація діяльності з надання гуманітарної допомоги цивільному населенню під час збройного конфлікту;

політика перехідного періоду;

відновлення та розвиток тимчасово окупованих територій України після їх реінтеграції в єдиний конституційний простір України, а також прилеглих до них територій;

інформаційний суверенітет України;

9) енергетична політика:

електроенергетика;

нафто-газовий та нафтогазопереробний комплекси;

вугільно-промисловий комплекс;

викопні енергоресурси;

торфодобувний комплекс;

відновлювані джерела енергії та альтернативні види палива;

ядерно-промисловий комплекс;

ефективне використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження;

10) аграрна політика:

продовольча безпека;

раціональне використання аграрних ресурсів;

підтримка аграрного виробництва;

ветеринарія та фітосанітарія;

харчова та переробна промисловість;

підтримка сільського підприємництва і фермерства;

підтримка сільського розвитку;

тваринництво;

11) соціальна політика:

соціальне та пенсійне страхування, пенсійне забезпечення;

соціальний захист населення (зокрема осіб з інвалідністю, жертв нацистських переслідувань, дітей війни та жертв політичних репресій, громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, депортованих за національною ознакою осіб, які повернулися в Україну);

сприяння сім'ї та дитинству;

забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків;

протидія торгівлі людьми, домашньому насильству та насильству за ознакою статі;

соціальна підтримка (державна допомога, пільги, житлові субсидії та інші виплати, що проводяться за рахунок державного бюджету, соціальні послуги);

гуманітарна допомога;

12) політика у сфері соціального захисту ветеранів війни, осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, постраждалих учасників Революції Гідності (далі — ветерани), членів сімей ветеранів та осіб, на яких поширюється чинність Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту” (далі — члени сімей ветеранів):

соціальний захист ветеранів та членів їх сімей;

реінтеграція ветеранів у суспільство;

вшанування пам'яті ветеранів;

13) охорона здоров'я:

громадське здоров'я (запобігання захворюваності);

медична допомога та заклади охорони здоров'я;

фармацевтичне забезпечення (лікарські засоби та медичні вироби);

розвиток медичної освіти і науки, підготовки медичних кадрів;

14) екологічна політика:

охорона навколишнього природного середовища;

екологічна безпека;

політика у сфері зміни клімату, моніторинг, звітність та верифікація викидів парникових газів з установок, розташованих на території України, охорона озонового шару;

охорона та використання природно-заповідного фонду;

формування, збереження та використання екологічної мережи;

охорона, захист та раціональне використання і відтворення природних ресурсів (землі, надр, вод і водних ресурсів, атмосферного повітря, лісів та іншої рослинності, тваринного світу, в тому числі водних біоресурсів, біологічного та ландшафтного біорізноманіття);

поводження з відходами, небезпечними хімічними речовинами, пестицидами та агрохімікатами;

подолання наслідків Чорнобильської катастрофи та радіаційний захист;

15) розвиток інфраструктури:

розвиток поштового зв'язку;

інфраструктура пасажирських перевезень;

інфраструктура вантажних перевезень;

розвиток транспортної інфраструктури;

16) освіта і наука:

дошкільна освіта, повна загальна середня освіта, позашкільна освіта;

спеціалізована освіта, професійна (професійно-технічна) освіта, фахова передвища освіта;

вища освіта та освіта дорослих, у тому числі післядипломна освіта;

зміна військової кар'єри на цивільну професійну;

інклюзивна освіта осіб з особливими освітніми потребами;

наукова і науково-технічна діяльність;

інновації та трансфер технологій;

17) культура:

охорона культурної спадщини, музейна справа, вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей, відновлення та збереження національної пам'яті Українського народу;

мистецтва, кінематографія та креативні індустрії;

державна мовна політика;

міжнаціональні відносини, релігії, захист прав національних меншин;

туризм та курорти;

інформаційна політика та інформаційна безпека;

18) молодіжна політика та спорт:

сприяння молоді;

розвиток фізичної культури і спорту;

національно-патріотичне виховання;

19) зовнішня політика:

двостороннє співробітництво;

багатостороннє співробітництво;

дипломатична служба;

підтримка українців за кордоном;

20) забезпечення обороноздатності та національної безпеки України:

політика у сфері оборони;

політика управління оборонними ресурсами;

військова кадрова політика та соціальний захист військовослужбовців і ветеранів;

мобілізація та територіальна оборона;

озброєння та військова техніка, логістичне та медичне забезпечення;

воєнна розвідка;

державна авіація;

координація діяльності щодо захисту критичної інфраструктури;

координація взаємодії державних органів та обміну інформацією про загрози національній безпеці України, державно-приватне партнерство у сфері безпеки;

координація діяльності з функціонування системи національної стійкості;

багаторівнева оцінка загроз національній безпеці України та прогнозування надзвичайних і кризових ситуацій;

21) державне управління:

система органів виконавчої влади;

державна служба та управління людськими ресурсами в публічній сфері;

запобігання та протидія корупції в органах виконавчої влади;

22) європейська та євроатлантична інтеграція:

координація, контроль та організація виконання завдань щодо реалізації стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та НАТО;

приведення національного законодавства України у відповідність до права ЄС, стандартів та рекомендацій НАТО;

взаємодія з міжнародними інституціями щодо доступу до інструментів фінансової допомоги відповідно до цілей та завдань у сфері європейської та євроатлантичної інтеграції;

включення України в спільний економічний простір ЄС, у тому числі приєднання до трансєвропейських мереж, режиму спільного транзиту, впровадження принципів інтегрованого управління кордонами;

23) цифровізація, цифровий розвиток, цифрова трансформація, спеціальний зв'язок, захист інформації, кіберзахист та криптозахист:

цифрова економіка;

відкриті дані, розвиток національних інформаційних ресурсів та інтегрованості, розвиток широкосмугового доступу до Інтернету;

надання електронних та адміністративних послуг;

розвиток ІТ-індустрії та інвестицій в ІТ-індустрію;

електронні довірчі послуги та електронна ідентифікація;

організація спеціального зв'язку, захисту інформації та державних інформаційних ресурсів, кіберзахисту, телекомунікацій та користування радіочастотним ресурсом України, розвитку поштового зв'язку спеціального призначення, урядового фельд'єгерського зв'язку;

24) державна промислова політика:

державна військово-промислова політика;

державна політика у сфері оборонних закупівель;

державна політика у сфері оборонно-промислового комплексу;

державна політика у сфері космічної діяльності;

25) державна політика промислового розвитку:

машинобудівна та приладобудівна промисловість;

металургійна промисловість ;

хімічна промисловість;

легка та целюлозно-паперова промисловість;

скляна та порцеляно-фаянсова промисловість;

виробництво меблів та деревообробна промисловість;

поліграфічна галузь;

26) інші сфери та напрями діяльності, за які Кабінет Міністрів України несе відповідальність відповідно до законів України.

3. Розподіл компетенції між членами Кабінету Міністрів України повинен охоплювати усі сфери та напрями діяльності Кабінету Міністрів, визначені частиною другою цієї статті.”;

6) абзац другий частини п'ятої статті 21 виключити;

7) статтю 41 доповнити частиною третьою такого змісту:

“3. Кабінет Міністрів України на своїх засіданнях розглядає та приймає рішення щодо проектів законів, актів Президента України та Кабінету Міністрів України, інших документів, що вносяться на розгляд Кабінету Міністрів України.

Рішення Кабінету Міністрів України приймаються у формі постанов і розпоряджень.

З питань, вирішення яких не потребує прийняття актів Кабінету Міністрів України, Кабінет Міністрів України може приймати рішення, що фіксуються у протоколі засідання (протокольні рішення).”;

8) пункт 7 частини першої статті 44 викласти в такій редакції:

“7) подає на розгляд Кабінету Міністрів України проекти законів, актів Президента України та Кабінету Міністрів, розроблені міністерством чи центральними органами виконавчої влади, які здійснюють правоохоронні функції та/або здійснюють нормотворчі повноваження відповідно до закону, та діяльність яких спрямовується і координується таким міністром;”;

9) доповнити Закон статтею 46¹ такого змісту:

“Стаття 46¹. Урядові комітети

1. Урядові комітети є робочими колегіальними органами Кабінету Міністрів України, які утворюються Кабінетом Міністрів України для забезпечення ефективної реалізації його повноважень, координації дій органів виконавчої влади шляхом вироблення узгодженої позиції щодо проектів нормативно-правових актів, інших документів, що подаються на розгляд Кабінету Міністрів України.

2. Урядові комітети очолюють члени Кабінету Міністрів України.

3. Перелік урядових комітетів та їх посадовий склад визначається Кабінетом Міністрів України.

4. Засідання урядового комітету вважається повноважним, якщо на ньому присутні більш як половина його посадового складу.

5. На засідання урядового комітету можуть запрошуватися народні депутати України, представники центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, інші фахівці, участь яких необхідна для обговорення питань, що розглядаються.

6. Рішення урядового комітету, прийняті в межах його повноважень, оформляються протоколом.

7. Організаційно-технічне забезпечення діяльності урядових комітетів здійснює Секретаріат Кабінету Міністрів України.

8. Порядок організації роботи урядових комітетів визначається Регламентом Кабінету Міністрів України.”;

10) у статті 47:

частину першу викласти в такій редакції:

“1. Секретаріат Кабінету Міністрів України є постійно діючим органом, що здійснює організаційне, експертно-аналітичне, правове, інформаційне та матеріально-технічне забезпечення діяльності Кабінету Міністрів України, Прем'єр-міністра України, Першого віце-прем'єр-міністра України, віце-прем'єр-міністрів України та міністрів, які не очолюють міністерства.”;

абзац перший частини другої замінити абзацами такого змісту:

“2. Секретаріат Кабінету Міністрів України забезпечує:

підготовку і проведення засідань Кабінету Міністрів України та урядових комітетів;

підготовку за дорученням Прем'єр-міністра України та за участю міністерств, інших центральних органів виконавчої влади планів дій Уряду;

проведення експертизи та опрацювання поданих до Кабінету Міністрів України проектів актів та підготовку їх до розгляду Кабінетом Міністрів України;

надання методичної допомоги щодо підготовки програмних документів Кабінету Міністрів України (якщо інше не передбачено законами України) та проектів актів законодавства, які вносяться на розгляд Кабінету Міністрів України;

моніторинг дотримання центральними та місцевими органами виконавчої влади вимог Регламенту Кабінету Міністрів України, підготовку в установленому порядку пропозицій щодо його вдосконалення;

моніторинг і контроль за своєчасним виконання актів законодавства та доручень Прем'єр-міністра України;

виконання інших завдань і функцій відповідно до цього та інших законів України.”.

У зв'язку з цим абзаци другий і третій вважати відповідно абзацами дев'ятим і десятим;

у частині десятій слова “є юридичною особою і” виключити;

у частині одинадцятій слова “за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної бюджетної політики,” виключити;

11) статтю 50 викласти в такій редакції:

“Стаття 50. Підготовка проектів актів Кабінету Міністрів України

1. Проекти актів Кабінету Міністрів України готуються та вносяться на розгляд Кабінету Міністрів України міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади (крім тих, діяльність яких спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через відповідних міністрів), державними колегіальними органами, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями.

Проекти актів Кабінету Міністрів України можуть також вноситися на розгляд Кабінету Міністрів України Прем'єр-міністром України, Першим віце-прем'єр-міністром України, віце-прем'єр-міністрами України та міністрами, які не очолюють міністерство. Такі проекти за дорученням зазначених членів Кабінету Міністрів України можуть готуватися Секретаріатом Кабінету Міністрів України, якщо предмет їх правового регулювання не належить до компетенції міністерств, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади.

2. До підготовки проектів актів Кабінету Міністрів України можуть залучатися народні депутати України, науковці та інші фахівці за їх згодою.

3. Проекти актів Кабінету Міністрів України, внесені на розгляд Кабінету Міністрів України, реєструються Секретаріатом Кабінету Міністрів України. Їх оприлюднення на офіційному веб-сайті Кабінету Міністрів України здійснюється в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.”.

4. Абзац третій пункту 8 частини першої статті 1 Закону України “Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб—підприємців та громадських формувань” (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 2, ст. 17 із наступними змінами) замінити абзацами такого змісту:

“керівник державного органу або уповноважена ним особа, або посадова особа, визначена Кабінетом Міністрів України для здійснення відповідних реєстраційних заходів — у разі подання документів для державної реєстрації створення державного органу;

керівник органу місцевого самоврядування або уповноважена ним особа — у разі подання документів для державної реєстрації створення органу місцевого самоврядування;”.

У зв'язку з цим абзаци четвертий — сімнадцятий вважати відповідно абзацами п'ятим — вісімнадцятим.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**

